

Fortællingens magi

I Steinerskolen har fortællinger altid spillet en vigtig rolle. Bente Klerke giver her et helt konkret eksempel på, hvordan et problem blev forvandlet gennem en helende fortælling.

Af Bente Klerke

Fortællinger i Steinerskolen

I Steinerskolen er healingstory egentlig en gammel sag. Siden den første Waldorfskole har lærerne formidlet lærestoffet gennem fortælling og ud fra Rudolf Steiners læreplan, valgt emner og måder, som taler til børnene dér, hvor de er i deres udvikling. Lærestoffet skal foruden at give børnene kundskaber hjælpe dem igennem de indre og ydre forvandlingsprocesser, som hører med til deres udvikling.

Selvom der ikke tales om healingstory, så er undervisningen i en Steinerskole gennemvævet af healingstory, ikke kun som eventyr, fabler og legender, Kalevala og Parsifal, men lige så meget som matematik, fysik, geografi, eurytmi osv. Alle fagene spiller sammen om den samme historie: barnets livsvej - og de nærer og styrker barnet på forskellige måder og på forskellige tider i skoleforløbet.

Der til kommer alt det som børnene selv fortæller fra deres eget liv; tanker de går med, oplevelser de har haft - derhjemme, på rejser, i skolegården... håb og drømme... Også dét er en del af fortællingens helende aspekt. Gennem de personlige fortællinger bliver vi set og ser. Vi bearbejder vores eget liv og finder sammenhæng i det. Vi lærer hinanden at kende og finder spejl for vores eksistens.

Fortællingens magi i de tidlige skoleår

Det var august og hvepsetid i vores skolefritidsordning, hvor livet leves udendørs, også når man spiser.

Hvepsehysteriet havde gjort sit årlige indtog hos en del af de mindre børn. Jeg erfarede, at selvom mit eget forhold til hvepsene var fredeligt, og selvom ro og munterhed kunne hjælpe børnene ud af det værste postyr, så kunne jeg ikke ændre deres grundfølelse overfor hvepsene - de var stadig bange for dem.

Så fortalte jeg en historie...

'Der var engang en lille hveps, som lige var kommet til verden. Da hun slog øjnene op, så hun lige op i den blå himmel - så meget blåt havde hun aldrig set før. Rundt om hende voksede blomster og græs, fuglene sang og vinden hviskede, og hun syntes det var en dejlig verden, hun var kommet til. Da fik hun øje på en vandpyt, der spejlede himlens blå, og hun troede, at det var et stykke af himlen, der var faldet ned. Hun løb straks derhen for at gå på det, og blev meget forskrækket, da hun faldt igennem vandet. Heldigvis kom hendes mor og reddede hende op, og bagefter måtte hun sidde i lang lang tid med vingerne spredt ud for at få dem tørret i vinden. Hver dag lærte hun noget nyt om livet, og hun blev ven med mariehønsene og fluerne og sommerfuglene.

En dag kom der en mærkelig og vidunderlig duft til hende. Den var ikke som nogen andre dufte, hun kendte, og hun fulgte nysgerrigt efter den for at finde ud af, hvor den kom fra. Duften førte

hende til en have, hvor der stod et dækket bord, og lige hen på en marmelademad i nogens hånd. Den lille hveps smagte på marmeladen, aldrig havde hun smagt noget så skønt! Hun skulle lige til at tage en mundfuld til, da nogen skreg og rystede marmelademadden vildt omkring, så hun faldt ned på græsset. Hun troede, det var et jordskælv og skyndte sig hjem til sin mor for at gemme sig der.

Den næste dag kom duften igen. Selvom hun var bange for jordskælvet, kunne hun ikke lade være med at følge den. Igen kom hun til haven med det dækkede bord, og igen landede hun på en marmelademad i nogens hånd. Den lille hveps skyndte sig at tage en stor mundfuld marmelade i tilfælde af, at jordskælvet skulle komme. Det kom, men denne gang var hun forberedt og klyngede sig til madden, der rystede. Da råbte en skinger stemme: 'Forsvind dit ækle dyr!' og nogen slog hende, så hun faldt til jorden. Der sad hun. Hendes vinge gjorde ondt, og hun var meget ked af det. Nogen havde slået hende, hun vidste ikke hvorfor, og heller ikke, at hun var et ækelt dyr. Hendes mor plejede at sige, at hun var den sødeste lille hveps i hele verden. Langsomt fløj hun hjem. Hendes vinge gjorde ondt, og der var tårer i hendes øjne. Hun ville aldrig aldrig mere tilbage til den have.

Den næste dag kom den dejlige duft igen. Hun gemte sit hoved under vingen, men duften gik gennem vingen, hun gemte sit hoved i græsset, men duften gik gennem græsset. Hun klemte sine forben sammen om næsen, men duften sivede ind mellem næsen og benene. Til sidst kunne hun ikke stå imod; hun lukkede øjnene og fulgte duften ind i haven. Da hun åbnede øjnene, så hun, at bordet var tomt, og at der ikke var nogen. Alligevel var duften i haven. Den førte hende ind under bordet, hvor der sad en lille dreng med marmelade på sine hænder. Hun landede på hans hånd, mens hun tænkte: 'Hvis han skriger, eller ryster eller slår mig, så stikker jeg! Hun ventede, klar til at stikke.... ingenting skete. Hun slikkede lidt marmelade og ventede.... ingenting skete. Hun tog en stor mundfuld.... da hørte hun drengen sige: 'Sikke en sød lille hveps'. Hun glemte helt at spise... kunne det være sandt?Det var det. Han smilede til hende og gav hende al den marmelade, han havde på sine hænder. Hun takkede og spiste og svarede med munden fuld af marmelade på alt, hvad han spurgte om.

Da kom drengens mor ud i haven. Hun skulle lige til at skribe, da hun så hvepsen på drengens hånd, men så lagde hun mærke til, at de sad og talte sammen, og så lod hun være med at forstyrre dem.

Fra den dag var hvepsen og drengen venner. Hver dag legede de i hans have og spiste marmelade, og jeg tror, at hun var den lykkeligste hveps i hele byen.'

”Det er lige som i historien”

Senere på dagen skulle vi have bålsteget pandeboller. Det foregår på den måde, at to børn smører marmelade på bollerne og giver dem til de andre børn.

Der var hvepse alle vegne: På bordet, på knivene, på kanten af marmeladeglasset... En dreng fra 1. klasse udbrød glædestrålende: 'Se, det er lige som i historien!' Og det var det. Den dag og resten af sommerens pandebolledage kappedes de små børn om at fodre hvepsene med marmelade, hjælpe dem op af marmeladeglassene og tørre deres vinger. Og ingen blev stukket.

Bente Klerke er fortæller og lærer. Underviser på Kristofferskolen i Roskilde.